Ion MELNICIUC

VASILE STATI – UN PĂTIMAŞ AL MINCIUNII

Aşa-zisul **Dicţionar moldovenesc-românesc**, ticluit de dialectologul-politicastru Vasile Stati, a stîrnit mare zarvă în mahala. Dar şi dincolo de ea. O veste rea trece nestingherit orice frontieră. Chiar şi una cu sîrmă ghimpată.

Nişte „foi mînjite cu cerneală tipografică" sînt în stare să supere o lume. Adevărul e că obrăznicia politicastrului Stati întrece orice măsură. Opinia publică a reacţionat cu promptitudine: o dezaprobare totală a ticălosului „dicţionar". Clocit în cuibarul unei politici antinaţionale, pretinsul dicţionar bilingv a fost infectat de cele mai usturătoare vocabule-săgeţi: aberaţie, tîmpenie, nemernicie, obrăznicie, aiureală, prostie, fals, aventură, dobitocism, porcie, neghiobie, stupizenie, scrînteală, monstruozitate, culme a impertinenţei şi ticăloşiei, absurditate, bazaconie, lucrare draconică, amalgam propagandistic, sfidare a bunului-simţ, opera unui rătăcit mintal, o lucrare năucitoare, scriitură de sorginte stalinistă, scriitură abominabilă, rodul unei minţi bolnave, falsificare grosolană a realităţilor lingvistice, aberaţie provocatoare, prostie propagandistică etc.

Piatră să fii şi nu ai putea rezista unui asemenea contraatac masiv al opiniei publice de la noi şi de peste hotare. Lui V. Stati, însă, artileria grea a cuvintelor indecente nu-i provoacă, cel puţin, remuşcări. Scopul scuză mijloacele, crede cel care a dat cinstea pe ruşine.

Dacă-i gros de obraz...

Cînd i-am reproşat într-o emisiune la PRO TV că între minciuna lui Stati şi adevărul ştiinţific, susţinut de acad. Eugen Coşeriu, considerat cel mai mare savant-lingvist din lume, supranumit „lingvistul secolului al XXI-lea", eu subscriu la adevăr, Stati şi-a ales drept scut minciuna. E. Coşeriu, zice dînsul, niciodată nu s-a referit la limba moldovenească.

Dacă Stati se face a nu cunoaşte realitatea sau a uita alocuţiunea acad. E. Coşeriu rostită la Preşedinţia R. Moldova cu ocazia înmînării Ordinului Republicii de către ex-preşedintele Petru Lucinschi, în 1997, îi amintesc doar un pasaj semnificativ din alocuţiunea Domniei sale: „A promova sub orice formă o limbă moldovenească deosebită de limba română este, din punct de vedere strict lingvistic, ori o greşeală naivă, ori o fraudă ştiinţifică; din punct de vedere istoric şi practic e o absurditate şi o utopie; şi din punct de vedere politic, e o anulare a identităţii etnice şi culturale a unui popor şi, deci, un act de genocid etnico-cultural".

Aşadar, iată cum stau lucrurile, tovărăşele Stati.

Am impresia că reputatul nostru om de ştiinţă E. Coşeriu i-a adresat aceste cuvinte dure anume lui Stati. Iar el, savantul-politicastru, se face a uita.

Propriu-zis „lăcătuirea" (în româneşte: alcătuirea) pretinsului dicţionar bilingv al aceleiaşi limbi – române – este o crimă de stat. Cine a propus ca autorul să fie deferit justiţiei nu a greşit. Sau, în cel mai bun caz, să fie declarat *persona non grata*.

Dacă Stati caută să substituie limba de stat, care *de facto* e româna, printr-un amalgam de regionalisme, rusisme, ocazionalisme, forme populare ale variantelor literare, oare nu e o tentativă de subminare a statalităţii Republicii Moldova? Cine ar putea contesta azi faptul că în Parlament, la Preşedinţie, la Guvern, în alte instituţii de stat, în şcoli, universităţi se vorbeşte limba română (chiar dacă nu toţi o numesc română)? Cine pune la îndoială acest adevăr

BDD-A20914 © 2003 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:44:53 UTC)

să încerce să transpună un pasaj din Constituţia Republicii Moldova în limba „cu iz de ouă clocite” a lui Stati. Ar fi o dementă, desigur. Tocmai din aceste considerente autorul tipăriturii politice cu titlu de dicţionar se cuvine a fi sancţionat penal – privaţiune de libertate. Să fie de învăţătură şi altor instigatori.

Opiniile, ce-i drept, se bifurcă: unii zic să-l lăsăm în plata Domnului. L-am lăsa, dar nu ne lasă dînsul pe noi. De ce ne tot provoacă la interminabile discuţii privind născocita limbă moldovenească? Nu cumva în spatele său stau nişte aventurieri politici?

Alţii ne cer să-l (com)batem ştiinţific.

Parcă n-a fost demonstrat ştiinţific adevărul că nu există aşa-zisa limbă moldovenească? Or, cum să-i demonstrezi acestui Stati că varul e alb, dacă dînsul e dresat să spună că-i negru?

În această ordine de idei mi-am amintit de-o înţeleaptă vorbă românească: *Cu prostul să nu te pui în poară*.

Dar Stati nu-i prost. E doctor în filologie (dialectologie). De formaţie ştiinţifică e dialectolog. Cine, dacă nu un dialectolog, trebuie să ştie că a opune un grai (cu atît mai mult nişte regionalisme lexicale sau semantice) limbii literare e ca şi cum ai fi certat cu logica. Nu poate să nu ştie acest lucru dialectologul Stati. Dar el scuipă în toate şi îşi face mendrele politice...

Şi mai e o spusă înţeleaptă: *Pe bolnav să nu te superi*.

Gurile rele spun că lucrătura („dicţionarul”) lui Stati e un însemn al unei boli incurabile – PATIMA MINCIUNII.

E o boală incurabilă MINCIUNA.

Prin asta-i şi PERICULOASĂ.

P.S. *Complici la plăsmuirea ruşinosului opus al lui V. Stati sînt şi unii politicieni mânofobi. Şi editura-fantomă. Dar şi cel care va executa comanda unei recenzii favorabile. Blestem pe capul vostru, mancurţilor ce sînteţi!*

Cernoleuca. Dispensar medical construit de boierul Cazimir în 1910

BDD-A20914 © 2003 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:44:53 UTC)